

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2021 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Phantasieland κατά Finanzamt Brühl

(Υπόθεση C-406/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 98 – Ευχέρεια των κρατών μελών να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ σε ορισμένες παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών – Παράρτημα III, σημείο 7 – Δικαίωμα εισόδου σε λούνα-παρκ και σε πανηγύρια – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας – Παροχές υπηρεσιών από μη πλανόδιους επιχειρηματίες αναψυχής σε υπαίθριους χώρους και από πλανόδιους επιχειρηματίες αναψυχής σε υπαίθριους χώρους – Συγκρισσιμότητα – Πλαίσιο – Αντίληψη του μέσου καταναλωτή – Δικαστική πραγματογνωμοσύνη]

(2021/C 471/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Phantasieland

κατά

Finanzamt Brühl

Διατακτικό

Το άρθρο 98 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, σημείο 7, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας, αφενός, οι παροχές υπηρεσιών από πλανόδιους επιχειρηματίες αναψυχής σε υπαίθριους χώρους και, αφετέρου, οι παροχές υπηρεσιών από μη πλανόδιους επιχειρηματίες αναψυχής σε υπαίθριους χώρους υπό τη μορφή πάρκων ψυχαγωγίας υπόκεινται σε διαφορετικούς συντελεστές ΦΠΑ, εκ των οποίων ο ένας είναι μειωμένος και ο άλλος κανονικός, υπό τον όρο της τήρησης της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας. Το δίκαιο της Ένωσης δεν απαγορεύει στο αιτούν δικαστήριο, όταν αντιμετωπίζει ιδιαίτερες δυσχέρειες κατά τον έλεγχο της τήρησης της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, να ζητήσει πραγματογνωμοσύνη, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το εθνικό δίκαιο, προκειμένου να διαφωτιστεί η κρίση του.

⁽¹⁾ EE C 423 της 7.12.2020

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2021 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — RK κατά CR

(Υπόθεση C-422/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κληρονομική διαδοχή – Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 – Άρθρο 6, στοιχείο α' – Διαπίστωση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας – Άρθρο 7, στοιχείο α' – Δικαιοδοσία – Έλεγχος από το δεύτερο επιληφθέν δικαστήριο – Άρθρο 22 – Επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου – Άρθρο 39 – Αμοιβαία αναγνώριση – Άρθρο 83, παράγραφος 4 – Μεταβατικές διατάξεις]

(2021/C 471/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RK

κατά

CR

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, στοιχείο α', του κανονισμού 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να υφίσταται διαπίστωση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας, κατά την έννοια του άρθρου 6, στοιχείο α', του κανονισμού, υπέρ των δικαστηρίων του κράτους μέλους του οποίου το δίκαιο επέλεξε ο θανών, δεν είναι αναγκαίο να έχει διαπιστωθεί ρητώς από το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο η έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αλλά πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια η πρόθεσή του να προβεί στη διαπίστωση αυτή από την απόφαση που εξέδωσε προς τούτο το δικαστήριο αυτό.
- 2) Το άρθρο 6, στοιχείο α', το άρθρο 7, στοιχείο α', και το άρθρο 39 του κανονισμού 650/2012 έχουν την έννοια ότι το δικαστήριο του κράτους μέλους που επελήφθη της υποθέσεως κατόπιν διαπιστώσεως ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου δεν έχει την εξουσία να ελέγξει αν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές προκειμένου το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο να δύναται να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του.
- 3) Το άρθρο 6, στοιχείο α', και το άρθρο 7, στοιχείο α', του κανονισμού 650/2012 έχουν την έννοια ότι οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπονται στις διατάξεις αυτές έχουν επίσης εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία ο θανών δεν είχε επιλέξει με τη διαθήκη του, η οποία συντάχθηκε πριν από τις 17 Αυγούστου 2015, το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο και κατά την οποία το δίκαιο αυτό προκύπτει μόνον από το άρθρο 83, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 443 της 21.12.2020

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2021 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Real Vida Seguros SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-449/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Άρθρο 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φόρος εισοδήματος – Μερισματα από εισηγμένες μετοχές – Φορολογικό πλεονέκτημα που επιφυλάσσεται στα μερίσματα από μετοχές εισηγμένες στην εγχώρια χρηματιστηριακή αγορά – Διαφορετική μεταχείριση – Αντικειμενικό κριτήριο διαφοροποίησης – Περιορισμός – Άρθρο 65 ΣΛΕΕ – Αντικειμενικά συγκρίσιμες καταστάσεις – Δικαιολόγηση – Σκοπός αμιγώς οικονομικής φύσεως)

(2021/C 471/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Real Vida Seguros SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στη φορολογική πρακτική κράτους μέλους κατά την οποία, για τον καθορισμό της βάσης επιβολής του φόρου εισοδήματος ενός φορολογουμένου, τα μερίσματα από μετοχές εισηγμένες στη χρηματιστηριακή αγορά του κράτους μέλους αυτού λαμβάνονται υπόψη μόνον κατά το 50 % του ποσού τους, ενώ τα μερίσματα από μετοχές εισηγμένες στις χρηματιστηριακές αγορές των άλλων κρατών μελών λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους.

(¹) EE C 433 της 14.12.2020